

Det er ligeledes understreget, at oplysningerne som led i et kriminalitetsforebyggende samarbejde ikke må videregives med henblik på politiets efterforskning af straffesager. Da der er tale om et tværfagligt samarbejde om faktisk forvaltningsvirksomhed, vil der heller ikke være noget krav om, at de oplysninger, som medarbejderne udveksler, skal noteres ned eller på anden måde indgå i en mere formel sagsbehandling.

Sker der videregivelse af fortrolige oplysninger i strid med de foreslåede regler, vil der være tale om et brud på tavshedspligten, som efter omstændighederne vil være omfattet af reglerne i straffelovens § 152.

3.6. Anvendelse af reglerne på andre områder

Der er, blandt andet på baggrund af drøftelser i Folketingets Retsudvalg om mulighederne for at begrænse omfanget af hustru- og samlevervold, indledt et vist samarbejde mellem politiet og de sociale myndigheder i sager vedrørende husspektakler og i tilholdssager efter straffelovens § 265. Formålet med dette samarbejde er blandt andet at fjerne årsagerne til hustruvold og børnemishandling m.v. ved at tilbyde en aktiv og socialt orienteret bistand til parterne på et så tidligt tidspunkt som muligt. Også i dette samarbejde er der i et vist omfang behov for udveksling af oplysninger. Det drejer sig navnlig om videregivelse af oplysninger fra politiet til socialforvaltningen om gentagne husspektakler af grovere karakter, som må antages at være socialt betingede. Da arbejdet navnlig sker med henblik på kriminalitetsforebyggelse, vil der ikke være noget til hinder for at anvende de foreslåede bestemmelser om udveksling af oplysninger også på dette samarbejde.

Der kan endelig også vise sig behov for udveksling af oplysninger i forbindelse med etableringen af en forsøgsordning med nye reaktioner over for unge lovovertrædere i form af de såkaldte ungdomskontrakter. Justitsministeriet har i indeværende folketingsamling planer om at fremkomme med forslag om en sådan forsøgsordning.

4. Advokatselskaber

4.1. Advokatrådets forslag

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 124 er det ikke tilladt for en advokat at have kontor i flere retskredse. Det er endvidere på grundlag af retspraksis fast antaget, at retsplejelovens regler om advokater forudsætter, at advokatvirksomhed udøves i personlig form, og at der derfor kun gennem lovgivning på området kan skabes mulighed for at drive advokatvirksomhed i selskabsform.

I en henvendelse til Justitsministeriet har Advokatrådet foreslået, at den gældende bestemmelse i rets-

plejelovens § 124 ophæves, og at der samtidig skabes grundlag for, at advokatvirksomhed kan udøves i selskabsform. Som begrundelse for forslaget har Advokatrådet henvist til, at der som følge af den stadigt mere komplicerede lovgivning og samfundsregulering i øvrigt er et stigende krav om specialisering inden for advokatfaget og dermed et øget behov for at kunne etablere sammenslutninger, der dækker mere end én enkelt retskreds. Dertil kommer, at den internationale udvikling og herunder navnlig udviklingen i EF må forudses at skabe et øget behov for sammenslutninger på internationalt plan.

De mest tidssvarende og hensigtsmæssige rammer for disse sammenslutninger vil efter Advokatrådets opfattelse være aktie- eller anpartsselskabsformen, der er udførligt reguleret i selskabslovgivningen, og som de fleste andre næringsdrivende, herunder bl.a. revisorer, frit kan vælge som rammer for deres virksomhed.

Advokatrådet peger i den forbindelse på, at det f.eks. i Sverige og Holland er tilladt at drive advokatvirksomhed i selskabsform, og at det i en række andre lande, herunder Norge, Storbritannien og Østrig, for tiden er under overvejelse at indføre adgang til at drive advokatvirksomhed i selskabsform.

Advokatrådets ønske om at kunne drive advokatvirksomhed i selskabsform er først og fremmest begrundet i strukturmæssige hensyn. Der vil derimod efter Advokatrådets opfattelse ikke generelt være skattemæssige fordele forbundet med at drive advokatvirksomhed i selskabsform. Det skyldes navnlig, at der ved gennemførelsen af skattereformen fra 1. januar 1987 blev skabt mulighed for, at advokatvirksomheder kan benytte den såkaldte virksomhedsordning. Denne ordning indebærer, at overskud, der opspares i virksomheden, foreløbig beskattes med en særlig virksomhedsskat på 50 pct., således at endelig beskatning som personlig indkomst først finder sted, når det opsparede overskud hæves. I forbindelse med finanslovsforliget for 1990 blev der imidlertid gennemført en nedsættelse af selskabsskatteprocenten fra 50 pct. til 40 pct., jf. lov nr. 889 af 29. december 1989 om ændring af forskellige skattelove m.v. Så længe denne retstilstand opretholdes, vil der derfor kunne være en vis skattemæssig fordel forbundet med at drive advokatvirksomhed i selskabsform.

Under henvisning til, at der på længere sigt kan opstå behov for koncerndannelse inden for området, har Advokatrådet foreslået, at der ved udformningen af reglerne om de begrænsninger i forhold til selskabslovgivningen i øvrigt, som efter Advokatrådets opfattelse bør gælde for advokatselskaber, tages højde for dette ønske. Ligeledes foreslås det, at der åbnes mulighed for, at selskabets aktier eller anparter kan